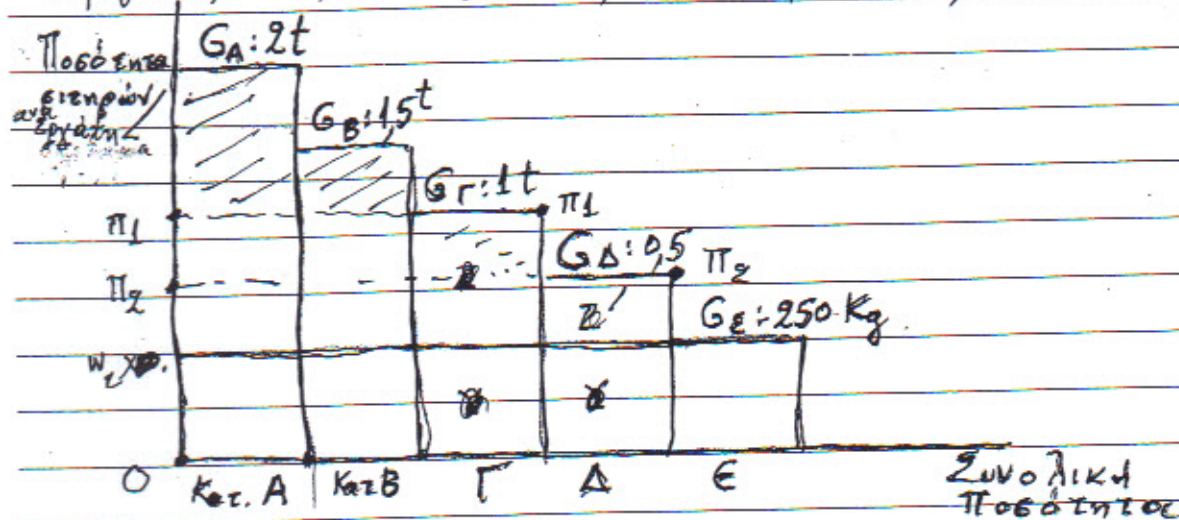

Η Ρικαρδιανή θεωρία της γαιοπροόδου σε όρους ποσοτήτων

• Έχουμε 5 κατηγορίες γης: Α ή πιο εύφορη, Β, Γ, Δ, Ε ¹ βιτηρών

• Στην ~~κάθε~~ ^ο κατηγορία Α ^ο κάθε εργάτης ^{μία} δεδομένη ποσότητα σπόρων παράγει 2 τόνους βιτηρών. Στην κατηγορία Β ο κάθε εργάτης παράγει 1,5 τόνο, στην Γ; 1 τόνο, στην Δ: μισό τόνο, στην Ε: 250 κιλά.

• Διαφορετική ευφορία: Α: 2 tons/ανά ~~εργάτη~~ ^{εργάτη}, Β, 1,5 tons, Γ: 1 ton, Δ: 0,5, Ε: 0,25

• Βήμα 1^ο Ανάγκη παραγωγής: subsistence wage χ πληθυσμό
 → Ανάγκη χρήσης 3 πρώτων τύπων.

• Ερώτημα: πώς μοιράζεται το προϊόν;

• Βήμα 2^ο: Στο λιγότερο εύφορο χωράφι (οριακό) ~~δεν~~ ^{δεν} υστερεί κατηγορίας Γ ή γαιοπρόσδοος αμελιτέα. ≈ 0 .

Αρα: Γ μοιράζεται ανάμεσα σε μισθούς-κέρδη.

• Βήμα 3^ο: Μισθοί δεδομένοι: w_2 (subsist) ~~χ~~ ^{στι-ο₂/ρ₂}

• Αρα: κέρδος $\pi_1 - w_2$ ~~χ~~ / Ποσοστό κέρδους: ~~χ~~ ^{π₁-ο₂/ρ₂}

Βήμα 4^ο: Στα πιο παραγωγικά χωράφια τα κέρδη ~~δεν~~ ^{δεν} είναι υψηλότερα. Η σύσταση γ' αυτά επιτρέπει να αποσπαστούν το επιπλέον ως γαιοπρόσδοος. Όσο πιο εύφορα τόσο πιο πολύ

→ Αύξηση πληθυσμού:

Β 1^ο: Μπαίνει η κατηγορία Δ στο παιχνίδι.

Β 2^ο: Το οριακό χωράφι με 0 πρόσδοος είναι το Δ.

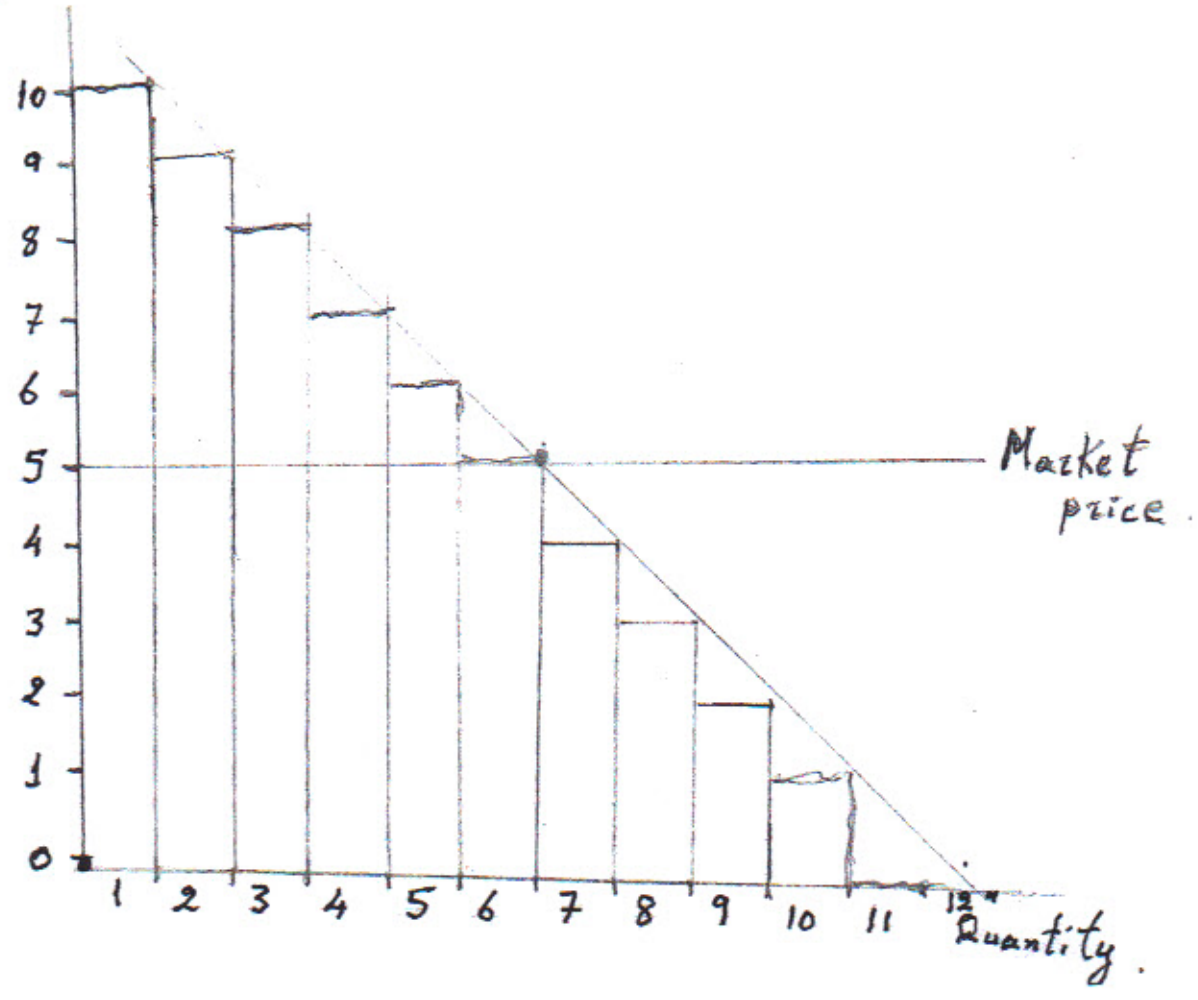
Β 3^ο: Μισθοί δεδομένοι: w_2 ~~χ~~ - Αρα κέρδος ~~πέρνει~~ ^{πέρνει} $\pi_2 - w_2$ (Ποσοστό: $\frac{\pi_2 - w_2}{\rho_2}$)

Β 4^ο: Γαιοπρόσδοος ανεβαίνει στα Α, Β, και Γ χωράφια.

→ Νέα αύξηση πληθυσμού: χωράφι Ε: κέρδος 0
 Οσο οι καταλιγές αυξάνουν παραγωγή → τόσο λιγότερο γόνιμα χωράφια εμπύση κερδών - αύξηση προσόδων.

6a)

P or MU
Price

2a)

